

'Horendolle' opening van Oktober-Kindermaand in het Dolhuys

Niets is tante Jewel te gek

DOOR PAULA ZUIDHOF

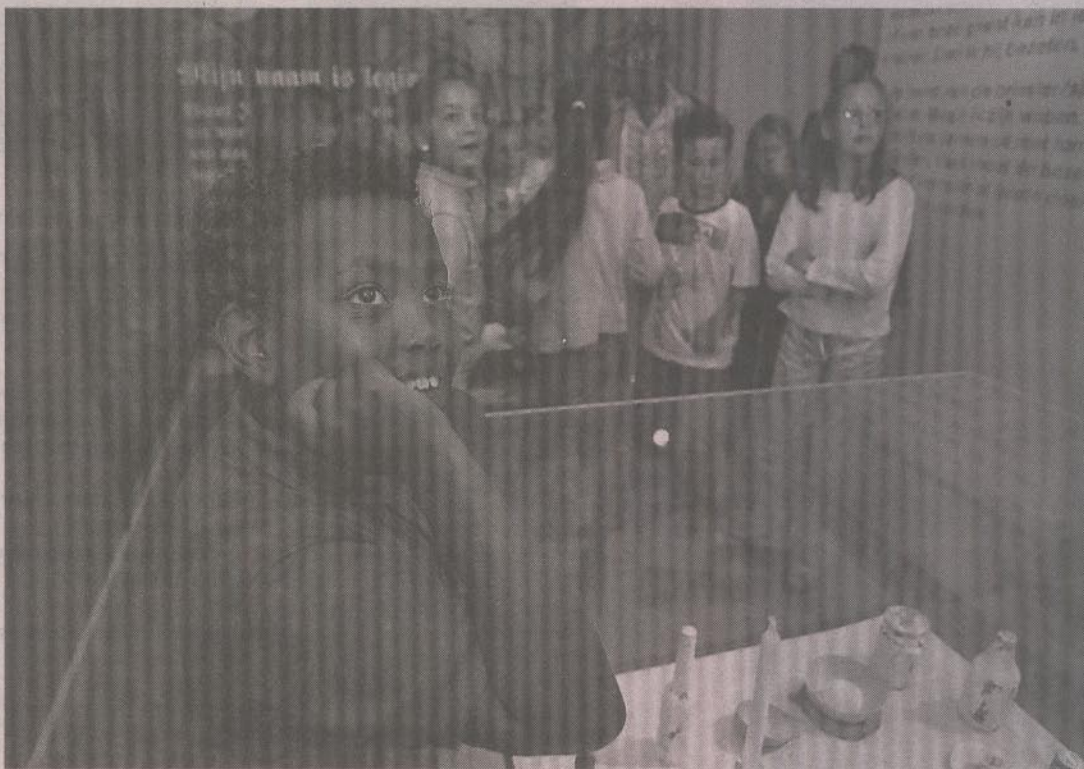
HAARLEM - Leerlingen van de gecombineerde groep 6 en 7 van de Willem van Oranjeschool hebben gistermorgen onder oorverdovend lawaai de tiende 'Oktobermaand-Kindermaand' geopend in het Dolhuys, het Museum voor de Psychiatrie in Haarlem. Met kleine instrumentjes en snerende fluitjes mochten ze herrie maken tot iedereen er horendol van werd.

Wat tien jaar geleden begon als een reeks van activiteiten voor kinderen in de herfstvakantie, is in de loop der jaren uitgegroeid tot een hele oktobermaand waarin van alles voor de jeugd wordt georganiseerd. Een groot aantal culturele instellingen in Haarlem zet de deuren open voor kinderen en hun ouders of begeleiders. Dit jubileumjaar levert een grote hoeveelheid kinderactiviteiten, verzameld in een dikkerdan-ooit programmaboekje dat in ruime mate wordt verspreid in de stad. De folder is gratis af te halen bij onder meer de VVV's, de kantoren van de gemeente Haarlem en openbare bibliotheken.

De kick-off in het Dolhuys werd geleid door Tante Jewel, een eigenwijs en vrolijk Antilliaans alter ego van de Haarlemse verteller en acteur Wijnand Stomp.

Helemaal normaal is tante Jewel niet, dat hebben de kinderen van de Willem van Oranjeschool gauw in de gaten. Jewel heeft krulspelden in, een grote bril op en ze draagt een klein roze tasje. „Volgens mij is 't een man", wordt er zelfs gefluisterd. Een opmerking die tante Jewel pareert met: „M'n moeder was een Surinaamse en m'n vader een soort Chinees." En dan tegen een Turks jongetje: „En jij komt zeker uit Friesland?"

Achter tante Jewel aan gaan de



Aandacht voor de opening van de kindermaand in het Dolhuys.

FOTO UNITED PHOTOS/MARCO DE SWA

kinderen het Dolhuys door. Tante leidt de groep vrolijk kletsend rond, maar waarschuwt wel dat het hier en daar een beetje 'Spoe-kie' kan zijn, of 'Loco-loco-crazy', zoals ze op de Antillen zeggen. Een tentoonstelling over psychiatrie is niet ingericht voor tere kinderzieltjes. „Kennen jullie Vincent van Gogh?", vraagt tante Jewel. „Ja, die heeft z'n oor afgesneden!", klinkt het prompt. Griezeland, af en toe zichtbaar onder de indruk lopen de kinderen door het Dolhuys. „Meester, kom snel kijken. Hier zitten echte hersenen in een pot water." Een paar meisjes lopen er snel voorbij. Als tante Jewel met de hele klas een donkere dolcel ingaat, willen twee kinderen beslist niet mee naar binnen. 'Gro-

te' onderwerpen komen voorbij, als medicijnmannen in het oerwoud, die iemand in trance kunnen brengen. Het woord 'anorexia' valt en een paar meisjes van negen jaar weten al precies wat het is. Onderwijzer Kees Hoed relateert het griezelding van de tentoonstelling. „Deze kinderen hebben al heel wat gezien en ze kunnen snel resetten", weet hij. „Ze beschermen zichzelf door te selecteren."

En als ze straks op school zijn, wordt er dan nog over gepraat? „Ja, ik laat ze wel even spuien", zegt Kees Hoed. „Maar we blijven er ook weer niet te lang bij stil staan."

Na afloop is er limonade in het museumrestaurant en komt wethouder Maarten Divendal door

de regen aangefietst op de bal-fiets die de Haarlemse kunstenaar Hannes Kuiper heeft beschilderd. In een kort praatje stipt de wethouder van onder andere de jeugdzaken nog een paar activiteiten aan uit de program-mafolder.

Dan barst ter opening een heel lawaai los. Meester Kees Hoed vindt het maar éven leuk. Hij pakt een dienblad, gaat rond en alle kinderen leggen braaf hun instrumentje erop. Soraya (9) en haar klasgenootje Sofie (8) zitten een beetje stilletjes achter hun inmiddels lege glas. „Het was best spannend in het Dolhuys vinden ze. „Maar morgen wordt het écht leuk", vertelt Sofie. „Want dan gaan we schoenendozen versieren."